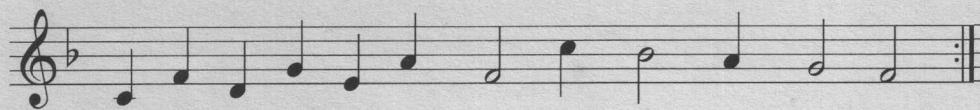

VZDEJ ČEST HOSPODINU

T: Žitavský kancionál (Jan Bohumil Myller) 1710

Poklad zpěvů duchovních, v kterémžto se nacházejí staré i nové písně nábožné

N: Jiří Churáček 2002

1. Vzdej čest Ho - spo - di - nu, du - še má, s ra - do - stí,
vdě - čně je - ho jmé - nu ple - sej s u - přím - no - stí,

Ve - leb Ho - spo - di - na, má du - še je - di - ná,
pa - ma - tuj s vděčno - stí, že svých da - rů do - sti

dal nám z milo - sti.

2. Všechny nepravosti on tobě odpouští – a z neduživostí všech tebe propouští, – život ochraňuje, zhynouti zbraňuje, – korunu milosti dává ti v hojnosti – s dobrotivostí.

3. On tě do sytosti dobrým nasycuje, – svěžest tvé mladosti stále obnovuje – tak jako orlici věk dlouhý mající; – všem, kdo jsou v úzkosti, dá spravedlnosti, – zbaví vší zlosti.

4. On dal Mojžíšovi cesty své spatřiti, – svou Izraelovi moc ráčil zjeviti, – plný slitovnosti, je hojný v milosti, – on dlouho shovívá, zlým se hned nemstívá, – dobře činívá.

5. Nežehrá v přísnosti na nás bez přestání, – ani na věčnosti netrvá v hněvání, – podle velikosti našich nepravostí – k nám nepřistupuje, trest za hřích zmenšuje, – rád se slituje.

6. Čím víc se nad zemí nebe vyvyšuje, – tím víc on nad svými lásku rozšiřuje, – čím dál od východu je k slunce západu, – tím dále z milosti vzdálí naše zlosti, – také těžkosti.

7. Jak otec s radostí k dětem svým přichází, – tak Bůh svou milostí věrné své provází, – zná naši ubohost, bídu, pomíjivost, – vždy má na paměti, že kdo je prach, smetí, – musí zemřít.

8. Jak květ polní hyne náš život na světě, – když naň vítr vane, on záhy odkvete. – Kdo se Boha bojí, při tom Bůh vždy stojí, – jeho rod milostí chrání od věčnosti – spravedlností.

9. Žehná těm, kdo jeho smlouvu zachovají, – žijíce pro něho, zákon Boží znají; – trůn své velebnosti v nebeské výsosti – upevnil, kraluje, nade vším panuje, – vše podrobuje.

10. Slavně Boha svého, vy andělé, chvalte, – vy, kdo vůli jeho vždy věrně konáte; – pochval Boha svého, ctné rytířstvo jeho, – vy, kdo mu sloužíte, jemu čest vzdávejte, – chválu zpívejte.

11. Všeliké stvoření, veleb Boha svého, – ať ctí bez přestání každý jméno jeho; – všude, kde panuje, vše ho oslavuje, – i ty svého Pána, má duše jediná, – cti Hospodina.